

Resolució 211/2017, de 27 de juny

Número d'expedient de la reclamació: 183/2017.

Administració reclamada: Ajuntament de les Borges Blanques.

Informació reclamada: Estudi de qualitat de l'aire a la zona d'influència d'una planta de tractament de residus del municipi.

Sentit de la resolució: Finalització per pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.

Resum: El fet que la informació sol·licitada sigui informació ambiental no impedeix que la GAIP sigui competent per conèixer la reclamació presentada. Tot i que la normativa reguladora de l'accés a informació ambiental no prevegi expressament la possibilitat de reclamar davant la GAIP, l'aplicació supletòria de la normativa de transparència comporta la competència d'aquesta. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha comptat tradicionalment amb un règim d'accés especialment reforçat, no gaudís del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que l'LTAI PBG i l'LTAI PBGE reconeixen en cas que es vulgui accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública. L'Administració posa a disposició de l'entitat reclamant la informació sol·licitada mentre es tramita la reclamació, de manera que la reclamació perd el seu objecte i correspon finalitzar el procediment sense haver d'entrar en el fons.

Paraules clau: Ajuntament. Medi ambient. Competència de la GAIP. Lliurament extemporani de la informació. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 4 de maig de 2017 té entrada a la GAIP la Reclamació 183/2017, presentada contra la desestimació per part de l'Ajuntament de Les Borges Blanques de la sol·licitud d'accés que s'indica a l'antecedent 4. A la reclamació es demana que aquesta es tramiti mitjançant el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
2. El 27 d'octubre de 2016 l'entitat ecologista IPCENA havia sol·licitat a l'Ajuntament de Les Borges Blanques (registre d'entrada núm. 3094/17) còpia d'un estudi sobre la qualitat de l'aire de Les Borges Blanques i el seu entorn que l'Ajuntament va encarregar a la Universitat Politècnica de Catalunya. L'entitat considera que "aquest estudi pot ser molt interessant a l'hora de conèixer la situació real de la qualitat atmosfèrica" i que hi ha de poder accedir "atenent l'interès ambiental de l'estudi" i que IPCENA és "una associació ambiental que treballa en els àmbits referits a la contaminació". Fonamenta la sol·licitud en la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA).

3. L'11 de novembre de 2016 l'alcalde de Les Borges Blanques dona resposta a aquesta sol·licitud mitjançant un escrit (registre de sortida núm. 1810/2016) en què manifesta que "en aquest moment no és possible facilitar aquesta informació ja que es troba vinculada a la documentació que integra el sumari del procés penal en què em trobo actualment immers i que la meua defensa es reserva per tal d'articular la contestació a la querella presentada contra la meua persona".
4. El 26 de gener de 2017 l'entitat reclamant torna a demanar a l'Ajuntament (registre d'entrada núm. 282/17) còpia de l'esmentat estudi en tenir coneixement que la causa penal invocada per l'alcalde ha estat arxivada.
5. L'alcalde de Les Borges Blanques dona resposta a aquesta segona sol·licitud mitjançant escrit de 31 de gener de 2017 (registre de sortida núm. 162/2017) en què reitera la negativa a lliurar l'esmentat estudi atès que "l'empresa General d'Olis i Derivats, SL, ha interposat recurs d'apel·lació contra [la interlocutòria] de sobreseïment provisional i d'arxiu de les actuacions penals incoades per aquesta". Aquest escrit no conté peu de recurs.
6. IPCENA presenta la seva reclamació davant la GAIP el 4 de maig de 2017, com s'ha dit.
7. El 9 de maig de 2017 la GAIP comunica a l'entitat reclamant l'admissió provisional a tràmit de la reclamació. El 10 de maig de 2017 la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de Les Borges Blanques i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre aquesta.
8. El 29 de maig de 2017 la GAIP rep l'expedient i l'informe de l'Ajuntament de Les Borges Blanques, signat per un advocat extern. En aquest informe s'afirma el següent:

"DIC: que per part de l'Alcalde de l'Ajuntament de Les Borges Blanques se m'ha sol·licitat faci lliurament d'un informe en què es justifiqui la negativa del meu representat, [...], alcalde de l'Ajuntament, de facilitar l'estudi emès per la Universitat [Politécnica de Catalunya] titulat 'Estudi de qualitat de l'aire a la influència de la fàbrica de l'empresa General d'Olis i Derivats, SL'.

INFORMO: que malauradament aquest estudi no es pot lliurar en defensa dels interessos de l'Ajuntament de Les Borges Blanques i de l'alcalde del mateix, el senyor [...], ja que s'ha hagut d'adjuntar a la causa penal Diligències Prèvies Núm. 3454/2015, seguides davant el Jutjat d'Instrucció Núm. 1 de Lleida i no es podrà entregar fins que aquesta no finalitzi, tot de conformitat amb l'article 21.[1.]b de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern [LTAIPBG]".
9. Després que la GAIP notifiqui a l'Ajuntament de Les Borges Blanques la Resolució 174/2017, de 31 de maig, en què s'estima el dret d'un grup municipal a accedir a aquest mateix estudi de qualitat de l'aire, el 20 de juny de 2017 l'Ajuntament informa la GAIP que l'ha posat a disposició

de l'entitat reclamant, i adjunta un decret d'alcaldia que així ho acredita. En el decret d'alcaldia s'assenyala que se li lliurarà còpia de l'esmentat estudi a les oficines municipals, en l'horari que prèviament es concerta.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la reclamació i competència de la GAIP

Concorren en aquest cas dues circumstàncies que podrien fer dubtar sobre l'admissibilitat de la reclamació i la pròpia competència de la GAIP per tramitar-la: el fet que la reclamació s'hagi interposat havent transcorregut més d'un mes des de la notificació de l'actuació administrativa impugnada (article 42.1 LTAIPBG), i el fet que la informació sol·licitada (la còpia d'un estudi de qualitat de l'aire) sigui informació mediambiental, l'accés a la qual està sotmès a una regulació específica (la LAIA) que no contempla expressament la possibilitat de reclamar davant òrgans de garantia com la GAIP.

Pel que fa a la primera circumstància, no pot impedir l'admissió a tràmit de la reclamació perquè ni la resposta inicial de l'alcalde d'11 de novembre de 2016, ni la posterior de 31 de gener de 2017 contenen indicació alguna sobre els recursos que podia interposar l'entitat reclamant. Com és sabut, la manca del peu de recurs, que és preceptiu, converteix la notificació en defectuosa i deixa obert el termini d'impugnació (article 40.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques –LPAC–).

La segona circumstància esmentada tampoc no pot impedir l'admissió a tràmit de la reclamació. L'entitat reclamant demana, certament, accés a informació ambiental (l'estudi de qualitat de l'aire sol·licitat, que porta per títol "Estudi d'avaluació de l'impacte sobre el medi ambient atmosfèric d'una planta de tractament de residus procedents majoritàriament del sector oleícola", encaixa dins la noció d'informació ambiental recollida a l'article 2.3 LAIA), i fonamenta la seva sol·licitud en la LAIA. La disposició addicional primera de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la LAIA i només supletòriament a l'LTAIPBG.

Doncs bé, tot i que la LAIA no prevegi expressament la possibilitat de reclamar davant un òrgan independent i especialitzat com la GAIP en cas de denegació d'accés, òrgan que –a l'igual que els seus homòlegs a nivell estatal i de les altres comunitats autònomes– encara no existia quan aquella llei es va aprovar, sembla clar que aquesta via addicional i voluntària de garantia existeix també en

aquest àmbit, i que la GAIP posseeix competència per atendre les reclamacions que li vulguin fer arribar els ciutadans als quals s'hagi denegat accés a informació ambiental. La LAIA en cap moment no exclou aquesta possibilitat i la permet quan, al regular en el seu article 20 els recursos que es poden interposar contra les denegacions d'accés a informació ambiental, remet als recursos administratius previstos de forma general a la normativa de procediment administratiu comú "i altra normativa aplicable". Entre aquesta altra normativa aplicable s'ha d'incloure la normativa de transparència, que preveu expressament la seva aplicació supletòria en matèria d'accés a informació ambiental, com s'ha vist, i que qualifica a la reclamació davant els nous òrgans de garantia que contempla (com la GAIP, a Catalunya) com a substitutiva dels recursos administratius d'acord amb l'article 112.2 LPAC (article 23.1 LTAIPBGE). La possibilitat de comptar amb una via addicional, voluntària, ràpida i gratuïta de reclamació, davant un òrgan especialitzat i independent com la GAIP, que no exclou el recurs contenciós administratiu posterior, sembla a més plenament coherent amb la finalitat última de la LAIA i de les directives de la Unió Europea que aquesta transposa: proporcionar les màximes garanties al dret d'accés a la informació ambiental com a instrument de protecció del medi ambient. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha comptat tradicionalment amb un règim d'accés especialment reforçat, no gaudís del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que l'LTAIPBG i l'LTAIPBGE reconeixen en cas que es vulgui accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública.

2. Pèrdua d'objecte per la posada a disposició de la informació sol·licitada

Com es desprèn dels antecedents, l'Ajuntament de Les Borges Blanques, després de rebre, durant la tramitació d'aquesta reclamació, la notificació de la Resolució de la GAIP 174/2017, de 31 de maig, en què s'estima el dret d'un grup municipal a accedir a l'estudi de qualitat de l'aire sol·licitat, ha posat aquest estudi a disposició de l'entitat reclamant, de manera que la reclamació perd el seu objecte i correspon finalitzar el procediment sense haver de fer cap pronunciament sobre el fons de l'assumpte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Declarar la finalització de la Reclamació 183/2017 per pèrdua del seu objecte, en haver-se posat a disposició de l'entitat reclamant la informació sol·licitada.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 27 de juny de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.